

gaae med forskjellige Entreprenører i Anledning af dette Forhold. Den Begunstigelse for Københavns Communalbestyrelse, hvorpaa der her andrages, har ogsaa sin Analogi i lignende Begunstigelser, som have været tilstaaede og endnu ad administrativt Veie kunne tilstaaes andre Instituter, Actieselskaber o. s. v.; de faae i Almindelighed den Tilladelse at kunne udfærdige deres Actier paa ustemplet Papiir. Derimod er det ikke saa let at transportere disse Papiirer uden Brug af stemplet Papiir, og altsaa heller ikke at lade dem lyde paa Hænderhaveren, medmindre der er speciel Bemyndigelse dertil, saaledes som det t. Ex. er Tilfældet med Jernbaneactierne. Det er denne sidste Deel af Begunstigelsen, som Regjeringen kun har troet at kunne give ifølge Lov, hvorimod den almindelige Begunstigelse, at Actieselskaber kunne udstede deres første Actier paa ustemplet Papiir, ifølge Grundlovens § 30 betragtes som Gjenstand for administrativ Afgjørelse.

(Det forelagte Udkast til Lov om Fritagelse af stemplet Papiirs Brug til de Obligationer, som af Københavns Commune udstedes for et Laan af 3½ Million Rigsbankdaler findes i Anhanget.)

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovudkast skulle blive omdeelte paa Pladsferne.

Det næste Nummer paa Dagsordenen er Fortsættelse af den igaar afbrudte 2den Behandling af Udkast til Lov, som stadfæster den foreløbige Lov af 1ste September 1852 angaaende Udskrivningen til Landkrigstjenesten for Aaret 1853. — Jeg beklager, at Justitsministeren, som har forelagt dette Lovudkast, paa Grund af Upasjelighed ikke kan være til-

stede idag, men da der ikke fra hans Side er fremsat noget Dnsse om, at Forhandlingerne af den Grund skulde udsættes, har jeg ikke anset mig berettiget hertil. Ordføreren har Ordet.

Ordføreren (C. N. Petersen): Da jeg igaar havde den Ære at foredrage Udvalgets Betænkning, bestræbte jeg mig for at afværgede den Misforstaaelse, at Udvalget skulde have havt nogensomhelst Tanke om at ville gjøre noget Indgreb i Kongens Prærogativer. Jeg indskrænkede mig saa godt som alene hertil, for ikke at lade Dømmesagsheden bort fra Hovedspørgsmaalet. Udvaldet viste imidlertid, at det hverken lykkes mig eller den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning), der med en langt større Klarhed og Styrke end jeg udviklede Forslagets Hensigt, at afværgede denne Misforstaaelse. Uden denne vilde det aldrig have kunnet falde Krigsministeren ind at tale om, at Kongen har Lov til at slutte hvilke Alliancer han vil, at føre hvilke Krige han vil, at hense sine Tropper, hvor han vil, og lade dem kæmpe paa hvilke Valpladse og under hvilke Hærførere han vil, thi om alt dette har Udvalget slet ikke talt. Det er saa langt fra, at Udvalget har villet bestride nogen af disse Kongens Rettigheder, at det tværtimod udtrykkeligt har fremhævet, at Kongen har dem i fuldeste Maal, og Udvalget har saa meget mindre kunnet have til Hensigt at bestride noget af dette, som det maatte ansee det for Noget, der er denne Sag uvedkommende. Jeg skal nu, da Debatten er bleven afbrudt, og der altsaa har ligget nogen Tid imellem til rolig Overveielse, forsøge, om muligt at henlede Dømmesagsheden paa det, hvorom der her er Spørgsmaal.